

P6_TA(2008)0012

EU-strategi for børns rettigheder

Europa-Parlamentets beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder (2007/2093(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 21. og 22. juni 2007 om traktatreformprocessen,
- der henviser til den nye artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union, indføjet ved artikel 1, stk. 4, i Lissabon-traktaten, der fastslår, at "Unionen bekæmper (...) forskelsbehandling og fremmer (...) beskyttelse af børns rettigheder", og som præciserer, at "i forbindelserne med den øvrige verden (...) bidrager (...) Unionen (...) til beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder",
- der henviser til den beslutning, som stats- og regeringscheferne som afslutning på regeringskonferencen i Lissabon den 19. oktober 2007 traf om at gøre Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹ retligt bindende, herunder artikel 24, der eksplicit henviser til "barnets rettigheder" og blandt andet fastslår, at "i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner, skal barnets tarv komme i første række",
- der henviser til Unionens beslutning om at tiltræde den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fra 1950, hvilket muliggør sanktioner, såfremt konventionen ikke overholdes,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder og dens fakultative protokoller, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 20. november 1989,
- der henviser til FN's handlingsprogram vedtaget på den internationale konference om befolkning og udvikling i Kairo, september 1994,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. juli 2006 "Mod en EU-strategi for børns rettigheder"(KOM(2006)0367),
- der henviser til interimrapport af 1. marts 2007 fra Europa-Parlamentets Mægler i Internationale Sager om Forældres Bortførelse af Børn, hvori Kommissionen og

---

¹ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

² EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1.

Parlamentet samt andre institutioner underrettedes om den dramatiske stigning i antallet af sager om forældres bortførelse af børn;

- der henviser til resultaterne af den høring, som Save the Children (Red Barnet) og Plan International har afholdt om Kommissionens ovennævnte meddelelse "Mod en EU-strategi for børns rettigheder"¹,
- der henviser til det europæiske forum, som Kommissionen oprettede efter nævnte meddelelse, og som mødtes første gang i Berlin den 4. juni 2007,
- der henviser til den politiske erklæring, der blev vedtaget i Berlin den 4. juni 2007 under det første forum, hvor viljen til systematisk at tage hensyn til barnets rettigheder i Den Europæiske Unions interne og eksterne politikker blev gentaget,
- der henviser til sin beslutning af 14. juni 2006 om en rammestrategi for ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle²,
- der henviser til den tematiske undersøgelse nr. 4 "Implementing the rights of the child in the European Union" af 25. maj 2006 fra EU's netværk af uafhængige eksperter vedrørende grundlæggende rettigheder³,
- der henviser til FN's generalsekretærs undersøgelse om vold mod børn, der blev forelagt for FN's Generalforsamling den 11. oktober 2006,
- der henviser til UNICEF's retningslinjer fra september 2006 om beskyttelse af børn, der er ofre for menneskehandel,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2004/68/GAI af 22. december 2003 om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi⁴,
- der henviser til artikel 34 og 35 i FN's konvention om barnets rettigheder fra 1989, der omhandler beskyttelse af børn mod alle former for seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug og tilstræber at forhindre bortførelse og salg af og handel med børn,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. maj 2007 "Hen imod en generel politik til bekæmpelse af cyberkriminalitet" (KOM(2007)0267),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Retsudvalget (A6-0520/2007),

---

¹ http://www.savethechildren.net/alliance/where_we_work/europegrp_haveyoursay.html.

² EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 259.

³ http://ec.europa.eu/justice_home/cfr_cdf/doc/thematic_comments_2006_en.pdf.

⁴ EUT L 13 af 20.1.2004, s. 44.

- A. der henviser til, at den overordnede målsætning for Kommissionens ovennævnte meddelelse "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" er at fremme en eksplicit bekræftelse af børns rettigheder, herunder først og fremmest retten til egen identitet, retten til at vokse op under trygge forhold/retten til omsorg, retten til en familie, retten til kærlighed og leg, sundhedspleje, undervisning, social integration, lige muligheder, sport og et sundt og beskyttet miljø samt retten til at blive informeret om disse emner, således at der kan blive skabt et børnevenligt samfund, hvor børn kan føle sig beskyttet og aktivt inddraget,
- B. der henviser til, at det i artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder erklæres, at ethvert barn har ret til regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge sine forældre, medmindre dette er i modstrid med barnets interesser,
- C. der henviser til, at det ifølge artikel 24 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 12 i FN's konvention om barnets rettigheder er vigtigt at sikre alle børns ret til deltagelse og altid tage hensyn til deres erfaringer og synspunkter i alle forhold, der vedrører dem, under behørig hensyntagen til barnets alder, modenhed og intellektuelle udvikling; der henviser til, at denne ret er absolut og ikke må begrænses, og til, at man må finde frem til måder, hvorpå man kan nå alle børn, herunder også børn, der udtrykker sig på en måde, som er vanskelig for voksne at forstå, eksempelvis småbørn, børn med handicap og børn, der taler et andet sprog;
- D. der henviser til, at det er afgørende at medtage og forsvare børns rettigheder i alle EU-politikker, der direkte eller indirekte vedrører dem (mainstreaming),
- E. der henviser til, at forældres fattigdom og samfundsmæssige marginalisering er alvorlige hindringer for udøvelsen af børns rettigheder, og til, at der også findes mange andre faktorer, der hindrer børn i at udøve deres rettigheder, f.eks. forældre, der klarer deres forældrerolle mindre godt, krav om, at børn skal repræsenteres af en voksen i retslige anliggender, eller ret til sundhedspleje udelukkende med tilladelse fra værger,
- F. der henviser til, at voksne bør give børn gunstige vilkår for at komme til orde, så de kan udtrykke deres mening og blive hørt; der endvidere henviser til, at de voksne bør fremme enhver freds- og venskabsgestus fra børns side og opmuntre dem til at omgås andre børn; der henviser til, at tiden er en væsentlig faktor, når det drejer sig om at skabe betingelser, der fremmer lydhørhed over for børn og børns mulighed for at komme til orde, som ikke blot bør være forbeholdt særlige lejligheder; der endelig henviser til, at der ved finansieringen af offentlige programmer bør tages hensyn hertil,
- G. der henviser til, at brud på børns rettigheder, vold mod børn og handel med børn med henblik på ulovlige adoptioner, prostitution, ulovligt arbejde, tvangsægteskaber, gadediggeri eller ethvert andet formål stadig er et problem i EU,
- H. der henviser til, at et stigende antal børn lider af kroniske sygdomme såsom neurodermitis og allergier samt åndedrætslidelser og støjforurening,
- I. der henviser til, at børns miljørettigheder er stadfæstet i FN's konvention om barnets rettigheder,

- J. der henviser til, at familien udgør en fordelagtig ramme for beskyttelsen af børns rettigheder, den sunde udvikling af deres personlighed og evner og opnåelsen af den viden, der er nødvendig for, at de kan udøve deres rettigheder og blive bevidste om deres pligter, og at der derfor må gøres enhver indsats for at støtte familierne ved hjælp af passende offentlige politikker, men at alle børn, herunder forældreløse, hjemløse og flygtninge, der savner en sådan ramme, i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder skal have adgang til beskyttelse inden for en erstatningsramme, der kan sikre dem en opvækst uden nogen form for forskelsbehandling,
- K. der henviser til, at EU-strategien for børns rettigheder bør have rod i de værdier og principper, der er fastlagt i FN's konvention om barnets rettigheder,
- L. der henviser til, at børns rettigheder som selvstændige retssubjekter bør anerkendes, og at piger og kvinder på trods af den nationale og internationale lovgivning ofte udsættes for juridisk, social og økonomisk forskelsbehandling, der berører udøvelsen af deres positive og grundlæggende rettigheder såsom lige adgang til almen og faglig uddannelse, sundhed, sikre fødevarer og rent vand og reproduktive rettigheder for teenagere,
- M. der henviser til, at de grundlæggende værdier og rettigheder, herunder lighed mellem kønnene, bør udgøre et væsentligt element i opdragelsen og undervisningen i barndommen og danne grundlag for alle de øvrige faser i livet,
- N. der henviser til, at kønsaspektet skal integreres i alle politikker, der berører børn, da lighed mellem kønnene begynder med anerkendelsen af lige rettigheder for drenge og piger allerede i de første leveår,
- O. der finder, at krænkelse af menneskerettighederne, der begås mod indvandrerkvinder og -piger i form af såkaldte æresforbrydelser, tvangsægteskaber, kønslemlæstelse og andre former for krænkelse, i intet tilfælde kan retfærdiggøres med kulturelle eller religiøse hensyn og under ingen omstændigheder må tolereres,
- P. der henviser til, at børn i Europa fra en tidlig alder udsættes for fremstillinger af gru, pornografi og vold i medierne, og at dette kan have ødelæggende psykiske og sociale virkninger for børn, herunder angst, depression, øget aggressivitet og problemer i skolen,

Gennemgang af strategien

1. glæder sig over Kommissionens initiativ, som gør det klart, at børn er omfattet af samtlige konventioner om grundlæggende menneskerettigheder på samme måde som voksne samt derudover af en række andre rettigheder, bl.a. gennem FN's konvention om barnets rettigheder, der er udformet ud fra børns og unges særlige forudsætninger;
2. bifalder regeringskonferencens beslutning af 19. oktober 2007 om at indføre børns rettigheder som et af EU's mål i Lissabon-traktaten og dermed give børns rettigheder et nyt retsgrundlag;
3. udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen på området eksterne relationer har udarbejdet en handlingsplan for børn, som falder inden for de vedtagne rammer og forpligtelser for EU-strategien for børns rettigheder;

4. konstaterer, at et stigende antal områder, der henhører under EU's kompetence, direkte eller indirekte berører børns rettigheder, og anmoder Kommissionen om at medtage et afsnit om, i hvor stort omfang der retligt tages hensyn til barnets rettigheder, i den evalueringsundersøgelse, som er omhandlet i dens meddelelse af 27. april 2005 om "Overholdelse af charteret om grundlæggende rettigheder i Kommissionens lovgivningsforslag - Metodologi for en systematisk og stringent kontrol" (KOM(2005)0172);
5. anmoder Kommissionen om at fremsætte et forslag om oprettelse af en særlig budgetpost for børns rettigheder, som kan gøre det muligt både at finansiere arbejdet med at gennemføre Kommissionens ovennævnte meddelelse "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" og børnespecifikke pilotprojekter såsom et europæisk hurtigt varslingsystem for bortførelse af børn samt et koordinationsorgan bestående af repræsentanter for medlemsstaternes centrale myndigheder, der skal have til opgave at mindske antallet af børnebortførelsessager; denne budgetpost bør også omfatte støtte til ngo-netværk, der arbejder inden for dette felt, samt sikre børns deltagelse i arbejdet med at gennemføre meddelelsen og de nævnte projekter;
6. opfordrer til etablering af et kontrolsystem støttet med finansielle midler og årlige rapporter, så det sikres, at de forpligtelser, der er beskrevet i Kommissionens ovennævnte meddelelse "Mod en EU-strategi for børns rettigheder", og den fremtidige strategi om børns rettigheder gennemføres;
7. minder om, at hvis den kommende strategi skal være effektiv, kræver det et langsigtet engagement og en langsigtet indsats, et øget og effektivt tilsyn med overholdelsen af børns rettigheder via udvikling af indikatorer og inddragelse af ngo'er samt forældre- og uddannelsesorganisationer og samordning med de nationale og internationale initiativer og politikker vedrørende børns rettigheder;
8. opfordrer Kommissionen til fra 2008 hvert andet år at udarbejde en omfattende rapport om børn og unge i Den Europæiske Union;
9. bifalder Kommissionens plan om at indføre en rådgivningstelefon for børn i hele EU og påpeger behovet for, at denne service er gratis og tilgængelig 24 timer i døgnet; opfordrer alle medlemsstater til gennem oplysningsforanstaltninger at oplyse børn om muligheden for at gøre brug af denne service;
10. afventer med interesse Kommissionens rapport om medlemsstaternes gennemførelse af ovennævnte rammeafgørelse fra 2003 om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi;
11. anmoder om, at beskyttelse af børns rettigheder, som den er fastlagt i FN-konventionen om barnets rettigheder, tilføjes prioriteringerne i den flerårige ramme for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, og at agenturet hurtigst muligt opretter et samarbejdsnet med de internationale organisationer, især med børneombudsmand og ngo'er, der er aktive på dette område, for at få fuldt udbytte af deres erfaringer og oplysninger;
12. anmoder Kommissionen, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og medlemsstaterne om i samarbejde med relevante FN-organer, internationale organisationer og

forskningscentre om at forbedre indsamlingen af sammenlignelige statistiske data om børns forhold i EU, om nødvendigt ved at udvide Eurostats mandat, således at der kan udvikles og medtages flere børnespecifikke indikatorer, f.eks. om børnefattigdom og social udstødelse; anmoder endvidere om, at børns deltagelse i dataindsamlingen sikres;

13. anmoder Kommissionen om at udarbejde en oversigt, fordelt på alder og køn, over alle former for diskrimination og vold mod børn, at integrere ligestilling mellem kønnene i alle politikker og instrumenter i sin kommende strategi, herunder i de aktiviteter, der gennemføres af forummet for børns rettigheder, og at sikre opfølgning og evaluering af disse politikker, bl.a. ved hjælp af "kønsbudgettering";
14. opfordrer til, at børns rettigheder integreres i EU's eksterne politikker og foranstaltninger, herunder EU's naboskabspolitik og det strategiske partnerskab med Rusland, som det beskrives i det kommende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om Den Europæiske Unions handlingsplan om børns rettigheder i de eksterne forbindelser, og i udvidelsesprocessen, i erkendelse af at disse politikker er virkningsfulde redskaber, der giver mulighed for at fremme børns rettigheder; opfordrer Kommissionen til at omsætte disse muligheder til specifikke målsætninger i Fællesskabets og medlemsstaternes eksterne arbejde;
15. opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport om muligheden for i alle de internationale aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande at indføje en specifik og juridisk bindende klausul om respekt for barnets rettigheder, således som disse er fastlagt på internationalt plan;
16. opfordrer Kommissionen til at forstærke sin indsats for at støtte udviklingslandene med at omsætte bestemmelserne i FN's konvention om barnets rettigheder og tilhørende valgfrie protokoller til national lovgivning;
17. anmoder om, at det overvejes at lade EU tiltræde FN's konvention om barnets rettigheder og de to valgfrie protokoller hertil samt Europarådets konventioner om børns rettigheder, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og konventionerne om udøvelse af børns rettigheder, adoption, udnyttelse og seksuelt misbrug; foreslår, at Rådet vedtager en principiel holdning, der i fremtiden kan sætte EU i stand til at deltage i forhandlinger om konventioner om børns rettigheder;
18. påpeger, at enhver strategi for børns rettigheder bør baseres på værdierne og de fire grundlæggende principper i FN's konvention om barnets rettigheder: beskyttelse mod alle former for forskelsbehandling; barnets tarv som det primære hensyn; retten til liv og udvikling og retten til at ytre sin mening og blive lyttet til i alle spørgsmål og procedurer, der vedrører barnet;
19. beklager, at ikke alle medlemsstater endnu har fulgt opfordringen fra FN's komité for barnets rettigheder om at udnævne en børneombudsmand, der kan fremme håndhævelsen af børns rettigheder og den videre implementering af FN's konvention om barnets rettigheder, og opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, til at gøre det så hurtigt som muligt; finder, at EU bør give finansiell støtte til det europæiske netværk for børneombudsmande (ENOC), således at det får mulighed for at arbejde mere indgående og på EU-plan med spørgsmål, der vedrører børns rettigheder;

20. henviser til, at de nationale myndigheders anvendelse af Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar¹ giver anledning til forskellige fortolkninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde retningslinjer og bedste praksis-regler med det formål at klarlægge og lette anvendelsen af forordningen;
21. understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne og kandidatlandene fuldt ud gennemfører de eksisterende internationale forpligtelser, herunder navnlig dem, der udspringer af FN's konvention om barnets rettigheder, FN's konvention om handicappedes rettigheder, som indeholder særlige bestemmelser om handicappede børn, og ILO's konventioner om børnearbejde;
22. opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Haag-konventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, til at gøre dette og opfordrer indtrængende de forskellige EU-institutioner til at tilskynde tredjelande til at ratificere de vigtigste internationale instrumenter til beskyttelse af barnets rettigheder, navnlig dem, der kan forbedre situationen for mindreårige indvandrere;
23. opfordrer EU til gennem oplysning og henstillinger at deltage aktivt i at fremme kendskabet til FN's konvention om barnets rettigheder og dens udbredelse i og uden for Den Europæiske Union;
24. minder medlemsstaterne om behovet for, at de snarest muligt opfylder deres europæiske og internationale forpligtelser i forbindelse med beskyttelse af børns rettigheder;
25. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde udvekslingsprogrammer for lærere og elever med lande uden for EU, navnlig i Mellemøsten og udviklingslande, og til at udbrede og fremme barnets rettigheder under særlig hensyntagen til retten til uddannelse og ligestilling mellem kønnene;
26. understreger behovet for en differentieret vurdering af børns behov; et godt eksempel på en sådan differentieret skala er at finde i Report Card 7, som er udarbejdet af UNICEF's Innocenti-forskningscenter og indeholder 6 aspekter af børns trivsel, nemlig materiel trivsel, sundhed og sikkerhed, trivsel i skolen, forhold til familie og andre børn, adfærd og risici samt subjektiv trivsel;
27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre, at psykisk handicappede børns rettigheder respekteres, med særlig henvisning til deres ret til frihed, uddannelse og adgang til domstolene, og at de beskyttes mod tortur og grusom, umenneskelig eller vanærende behandling;
28. opfordrer alle medlemsstater til at sikre, at børn repræsenteres effektivt og uafhængigt i retslige eller kvasi-retslige procedurer, der angår dem, og får en af retten udpeget værge,

---

¹ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2116/2004 (EUT L 367 af 14.12.2004, s. 1).

hvis barnet ikke har et ansvarligt, kompetent og passende voksent familiemedlem, der er i stand til at varetage dette ansvar for barnet;

29. understreger, at eftersom omsorgen for størstedelen af alle børn, særligt små børn, varetages inden for familien, skal en strategi for børns rettigheder også indeholde foranstaltninger til fremme af familiers velfærd;
30. anmoder Kommissionen om at udvikle politikker og gennemføre sammenhængende og tværgående aktioner rettet mod beskyttelse af børns rettigheder, så der kan opnås interterritorial lighed og lige muligheder for børn;
31. forslår, at EU indfører begrebet "udsatte børn" som betegnelse for alle børn, der er ofre for en social situation, som bringer deres mentale og fysiske sundhed i fare og/eller udsætter dem for at blive involveret i kriminalitet som ofre eller gerningsmænd;
32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage initiativer (som f.eks. oplysningskampagner, udveksling af bedste praksis mv.) til at forhindre, at børn bliver udsatte, herunder forebyggelse af ungdomskriminalitet;
33. minder om, at retten til uddannelse og erhvervsuddannelse er en grundlæggende social rettighed, og opfordrer alle medlemsstater og kandidatlande til at garantere denne rettighed for alle børn uanset børnenes og forældrenes sociale og etniske baggrund, fysiske situation eller retlige status;
34. anmoder om, at den kommende EU-strategi om børns rettigheder kommer til at omfatte foranstaltninger til forebyggelse af kønsrelateret vold med særlig fokus på bl.a. oplysningskampagner om lighed mellem kønnene, rettet mod piger og drenge, forældre, undervisere og de sårbare samfundsgrupper, og at den sigter på at frigøre pigerne, sikre deres lige muligheder og forbedre varetagelsen af deres rettigheder; anmoder om, at man fremmer drenges og mænds aktive deltagelse i de nævnte præventive foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at gøre sin udviklingsbistandspolitik og sine handelsaftaler afhængige af gennemførelsen af lovgivning, som sikrer ligheden mellem mænd og kvinder, og afskaffelsen af enhver form for vold mod kvinder og børn;
35. opfordrer Kommissionen til i sine forbindelser med tredjelande at tilskynde til ratificering af internationale aftaler, der har til formål at fjerne forskelsbehandling af kvinder og fremme deres deltagelse i det økonomiske, sociale og politiske liv, således at de på denne måde kan forbedre deres børns velfærd;

Deltagelse af børn

36. glæder sig over Kommissionens nye forum, der samler repræsentanter fra medlemsstaterne, Parlamentet og Kommissionen, ikke-statslige organisationer, nationale og internationale organisationer, der arbejder for barnets rettigheder samt børnene selv; mener, at børns deltagelse bør være et af forummets hovedmål; opfordrer Kommissionen til at sikre, at børn, medlemsstaternes børneombudsfolk og forældre- og familieorganisationer deltager heri;
37. glæder sig over, at Kommissionen har oprettet en tværtjenstlig gruppe og udnævnt en koordinator for børns rettigheder, og anmoder om, at der oprettes en koordineringsenhed i

Parlamentet, der skal være baseret på bestemmelserne i Lissabon-traktaten, fungere i samarbejde med Kommissionens tværtjenstlige gruppe og have til formål at sammenkæde og rationalisere alle parlamentariske initiativer og aktiviteter vedrørende børns rettigheder; mener, at disse organer desuden bør etablere et netværk til udveksling af informationer og god praksis i forbindelse med de nationale strategiplaner vedrørende børn, som nogle medlemsstater er i færd med at gennemføre; opfordrer disse organer til at tage direkte kontakt til børne- og ungdomsorganisationer med henblik på at udvikle, implementere, overvåge og sikre børns meningsfulde og reelle deltagelse i alle beslutninger, der berører dem;

38. minder om, at børn og unge uanset alder har ret til at give udtryk for deres mening; mener, at såvel piger som drenge har ret til at komme til orde, og at denne ret bør sikres i forbindelse med det arbejde, der er påbegyndt med henblik på udarbejdelse af en EU-strategi for barnets rettigheder, og at der bør sikres en ligelig deltagelse af piger og drenge;
39. erkender, at aktiv deltagelse er tæt forbundet med information; udtrykker tilfredshed med udformningen af en kommunikations- og informationsstrategi, der sigter på at offentliggøre EU-foranstaltninger på en børnevenlig måde, der er tilgængelig for alle;
40. afventer med interesse, at Kommissionen i 2008 udsender sin evalueringsundersøgelse af virkningerne af eksisterende EU-foranstaltninger, som berører børns rettigheder, og et høringsdokument med henblik på vedtagelse af en hvidbog om de vigtigste prioriteringer for EU's fremtidige indsats inden for børns rettigheder; anmoder Kommissionen om at tage hensyn til resultaterne af Red Barnets og Plan Internationals ovennævnte høring af ca. et tusind børn i starten af 2007, der viste, at de emner, børn betragter som vigtige, er vold mod børn, forskelsbehandling, social udstødelse og racisme, virkningerne af narkotika- og alkoholmisbrug og rygning, prostitution og menneskehandel samt miljøbeskyttelse; mener, at ud over disse specifikke prioriterede emner skal børns ret til deltagelse og indflydelse være strategiens overordnede målsætning; opfordrer derfor Kommissionen til at udforme en procedure, der kan sætte alle involverede interessenter, herunder børn, i stand til at deltage i den høring, der skal føre frem til fastlæggelsen af EU's strategi for børns rettigheder;
41. anser det for yderst vigtigt, at oplysninger om børns rettigheder formidles til børn på en børnevenlig måde og ad passende kanaler; anmoder Kommissionen om at:
  - udvikle effektive kommunikationsredskaber, herunder et børnevenligt websted, til at informere om EU's arbejde med børns rettigheder;
  - etablere et permanent og fælles informationssystem med det formål at øge bevidstheden om børns situation i EU;
  - oprette og udbrede kendskabet til periodevise og permanente informationskanaler vedrørende børns situation i EU, såsom statistiske rapporter, undersøgelser samt udveksling af oplysninger og god praksis;

Prioriteringer i EU's strategi for børns rettigheder

Vold

42. fastslår, at ingen form for vold mod børn kan retfærdiggøres nogetsteds, heller ikke i hjemmet, og må fordømmes, og anmoder derfor om, at der på fællesskabsplan indføres lovgivning, der forbyder alle former for vold, seksuelt misbrug, nedværdigende afstraffelse og skadelig traditionel praksis; fordømmer alle former for vold mod børn, herunder fysisk, psykisk og seksuel vold, såsom tortur, misbrug og udnyttelse, bortførelse af børn, handel med eller salg af børn og deres organer, vold i hjemmet, børnepornografi, børneprostitution, pædofili og eller skadelig traditionel praksis såsom kønslemlæstelse af piger, tvangsægteskaber og æresforbrydelser;
43. minder om henstillingerne i FN's generalsekretærs undersøgelse om vold mod børn vedrørende forebyggelse og imødegåelse af alle former for vold mod børn og anerkender især behovet for at prioritere de forebyggende politikker og styrke de sociale serviceydelser med særlig vægt på familiemægling med henblik på at forbedre støtten til ofre for vold, sikre, at lovovertrædere bliver stillet til ansvar, samt forstærke indsamlingen og analysen af data om dette skjulte problem; anmoder om, at der som led i politikkerne for forebyggelse af vold mod børn gennemføres bevidstgørelses-, informations- og undervisningskampagner samt kapacitetsopbygningstiltag for erhvervsgrupper, der arbejder med og for børn;
44. opfordrer medlemsstaterne til enten at gennemføre specifikke lovbestemmelser om kvindelig kønslemlæstelse eller indføre love, som gør det muligt at retsforfølge enhver, der udfører kønslemlæstelse;
45. opfordrer medlemsstaterne til at skride til handling mod æresforbrydelser, ligegyldigt om årsagen måtte være homoseksualitet, religion eller kønsidentitet, samt mod arrangerede ægteskaber og ægteskaber med mindreårige;
46. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge lægers opmærksomhed på skadelige traditionelle praksisser og sikre, at overtrædelser af gældende lov straffes konsekvent, og at der lægges særlig vægt på sårbare grupper såsom piger og kvinder med indvandrerbaggrund og fra etniske minoriteter samt handicappede piger;
47. opfordrer medlemsstaterne til at gøre det obligatorisk for sundhedspersonale at registrere samtlige tilfælde af kvindelig kønslemlæstelse og desuden registrere tilfælde, hvor der er mistanke om, at der vil blive foretaget kønslemlæstelse;
48. opfordrer medlemsstaterne til at give udtryk for deres afstandtagen fra traditionsbaseret vold mod kvinder, fordømme krænkelser af indvandrepigers menneskerettigheder, som begås på deres familiers foranledning, og undersøge, hvilke love der kan anvendes til at stille familiemedlemmer til ansvar, særlig i tilfælde af såkaldte æresforbrydelser;
49. fastholder, at såfremt vold mod og misbrug af børn skal kunne påvises og behandles i en tidlig alder, må der indføres en specifik procedureprotokol for registrering og behandling af sådanne tilfælde samt uddannelsesforanstaltninger for læge- og sundhedspersonale med ansvar for spørgsmål i tilknytning til børns fysiske og psykiske sundhed;
50. støtter en udnævnelse af FN-generalsekretærens særlige repræsentant for udryddelse af vold mod børn med det nødvendige mandat og de nødvendige midler til at håndhæve globale forpligtelser om at standse vold mod børn;

51. understreger nødvendigheden af at etablere en passende lovgivningsmæssig ramme, for så vidt angår seksuel udnyttelse af børn og misbrug af børn, og styrke det retlige samarbejde og politisamarbejdet mellem medlemsstaterne, Europol og Eurojust samt alle kompetente internationale organer;
52. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte midler til oplysnings- og mediekampagner rettet mod forældre og erhvervsaktive, så der kan sikres børnevenlige juridiske, medicinske samt psykologiske og sociale tjenesteydelser;
53. anmoder alle institutioner og medlemsstater om at tage aktiv del i kampen mod seksuel udnyttelse af børn, handel med børn, pædofili, seksuelt misbrug af børn på internettet, børneprostitution og børnesexeturisme, idet de træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at afslutte harmoniseringen af de nationale lovgivninger baseret på princippet om fælles mindsteregler som vedtaget ved ovennævnte rammeafgørelse 2004/68/RIA, men også i andre lovgivningsmæssige instrumenter, der medfører deltagelse af alle interesserede offentlige og private parter som omtalt i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen "Hen imod en generel politik til bekæmpelse af cyberkriminalitet";
54. fastholder, at seksuel udnyttelse af børn bør sidestilles med voldtægt i strafferetlig henseende; mener, at der bør tages højde for skærpende omstændigheder, når et barn er offer for seksuel udnyttelse eller misbrug;
55. opfordrer medlemsstaterne til at overveje kønsneutral lovgivning i forbindelse med seksuel vold og til at overveje at gøre det kriminelt at købe sex af et barn (dvs. en mindreårig) i overensstemmelse med artikel 1 i den frivillige protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi, vedtaget af FN's generalforsamling den 25. maj 2000; understreger, at offentlighedens bevidstgørelse er afgørende for at kunne bekæmpe og begrænse efterspørgslen efter børneprostitution og børnepornografi;
56. minder om sin henstilling af 16. november 2006 til Rådet om bekæmpelse af menneskehandel - en integreret strategi og forslag til en handlingsplan¹, hvor Parlamentet i punkt E foreslår, at der opstilles mål om at halvere antallet af ofre for menneskehandel i løbet af de næste ti år, selv om det altovervejende mål naturligvis bør være hurtigst muligt at eliminere denne form for kriminalitet;
57. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe effektive lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, herunder i form af indsamling af data opdelt på alder og køn med henblik på at forebygge og forhindre alle former for vold, der begås på deres område i såvel det private som det offentlige rum;
58. opfordrer også Kommissionen til at støtte en hurtig ratifikation af ovennævnte frivillige protokol til FN-konventionen om barnets rettigheder og den valgfrie protokol til samme konvention om inddragelse af børn i væbnede konflikter;

---

¹ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 355.

59. anmoder alle EU-institutioner og medlemsstaterne om at sikre fuld beskyttelse og hjælp til ofre for menneskehandel, navnlig med hensyn til at finde frem til passende og varige løsninger for børn, der er ofre for menneskehandel;
60. opfordrer alle institutioner og medlemsstater til at tage aktivt del i bekæmpelsen af menneskehandel med børn med alle former for udnyttelse for øje, herunder arbejde (dvs. børnearbejde¹, tvangsarbejde, tvangsarbejde i hjemmet, slaveri, slavearbejde og tiggeri), tvangsægteskab, ulovlig adoption samt ulovlige handlinger (f.eks. narkotikahandel og lommetyveri), seksuel udnyttelse og prostitution osv.;
61. opfordrer Kommissionen til straks at foretage en evaluering af de nationale gennemførelsesforanstaltninger til Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA med henblik på fremsættelse af et forslag om en øjeblikkelig ændring af nationale bestemmelser, der er i modstrid med denne afgørelse, og støtter Kommissionens løfte om at samarbejde med de største kreditkortselskaber for at undersøge, om det er teknisk muligt at udelukke hjemmesider, der sælger børnepornografisk materiale ad elektronisk vej, fra onlinebetalingssystemerne eller indføre andre restriktioner; opfordrer også andre økonomiske aktører som f.eks. banker, vekselskontorer, internetudbydere og søgemaskinevirksomheder til at deltage aktivt i indsatsen mod børnepornografi og anden kommerciel udnyttelse af børn; opfordrer Rådet og Kommissionen til i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed² at forbyde børnepornografi og vold mod børn i alle audiovisuelle medietjenester; mener, at en af Kommissionens grundlæggende prioriteter bør være at styrke grænseoverskridende operationer mod børnepornografiske websteder og at forbedre samarbejdet mellem de offentlige myndigheder og private organisationer med henblik på at få lukket ulovlige websteder;
62. henleder opmærksomheden på udnyttelsen af børn og unge i mode-, musik-, film- og sportsverdenen;
63. går ind for, at der for at tilgodese børns rettigheder etableres et passende, effektivt og proportionalt reguleringssystem i dialog med internetudbydere, medier (offentlige og private tv-kanaler, reklamebranchen, pressen, videospil, mobiltelefoner samt internettet) og industrien bl.a. med henblik på at forbyde udsendelse af skadelige billeder og programmer (herunder elektronisk chikane) og markedsføring af voldelige computerspil, der kan skade børns psykiske udvikling ved at tilskynde til vold og sexisme; peger desuden med bekymring på det voksende problem med udveksling via MMS af billeder af børn med pornografisk eller misbrugsrelateret indhold; udtrykker sin støtte til programmet Safer Internet, der beskæftiger sig med gennemførelsen af operationelle og tekniske foranstaltninger, navnlig til beskyttelse af børn; anmoder endvidere i samme forbindelse medlemsstaterne og internetudbydere om i samarbejde med søgemaskinevirksomheder og politiet at anvende teknologi, der kan blokere for internetbrugernes adgang til ulovlige websteder, der har forbindelse til seksuelt misbrug

---

¹ ILO-konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde henviser direkte til menneskehandel som en af de værste former for udnyttelse.

² EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

af børn, og som kan forhindre offentligheden i at få adgang til billedmateriale, der viser seksuelt misbrug af børn;

64. glæder sig over igangsættelsen af gennemførelsen af en europæisk ramme for sikrere brug af mobiltelefoner blandt børn og unge, som ledende virksomheder inden for denne sektor i EU vedtog som en adfærdskodeks til selvregulering, og som vil blive fulgt op med vedtagelse af tilsvarende, nationale adfærdskodekser til selvregulering; understreger, at denne ramme udgør et første betydningsfuldt skridt hen mod at sikre, at mindreårige beskyttes mod specifikke farer, der opstår som følge af anvendelse af mobiltelefoner, men at det er afgørende, at Kommissionen konstant overvåger og bedømmer dens gennemførelse på nationalt niveau med det formål at gennemgå resultaterne af den og bedømme behovet for at vedtage et lovgivningsmæssigt fællesskabsinitiativ;
65. anbefaler, at der i EU skabes et fælles klassificerings- og mærkningssystem for salg og distribution af audiovisuelle medier og videospil for mindreårige, således at den europæiske standard kan tjene som forbillede for lande uden for EU;
66. minder om det eksisterende europæiske system for aldersmærkning af computer- og tv-spil (PEGI), som for nylig er suppleret med særskilt mærkning af onlinespil; mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør fremme og yderligere støtte denne form for selvregulering vedrørende mærkning af spil med henblik på bedre at beskytte mindreårige mod uegnet indhold og informere forældre om de eventuelle risici, som spil medfører, samt pege på gode eksempler;
67. opfordrer medlemsstaterne til at stramme deres kontrol med indholdet af tv-programmer på de tidspunkter af dagen, hvor der er flest børnesere, og hjælpe forældrene med at føre kontrol ved at stille tilstrækkelig og homogen information til rådighed om tv-programmer; fremhæver, at informationsteknologien giver børnene nye muligheder for at få adgang til tv-programmer på ethvert tidspunkt fra enhver computer med internetadgang; påpeger, at der i højere grad må fokuseres på spørgsmålet om massemediernes ubegrænsede ret til adgang til børn og barnets ret til ubegrænset adgang til massemediernes;
68. påpeger, at der har været en alarmerende stigning i alle medlemsstater i ungdomskriminalitet, der involverer unge lovovertrædere, og - i de fleste tilfælde - ofre, hvilket er en situation, der kræver en fælles politik, ikke blot på nationalt niveau, men også på fællesskabsniveau; anbefaler derfor, at der som en nødvendig foranstaltning hurtigst muligt udføres en grundig undersøgelse af problemet, og at der derpå udarbejdes et rammeprogram på fællesskabsniveau, der kan samle foranstaltningerne omkring tre retningslinjer: forebyggende foranstaltninger, foranstaltninger til social integration for unge lovovertrædere samt foranstaltninger til retslig og udenretslig indgriben;
69. understreger, at fremme af "børnekultur" gennem de europæiske medie- og kulturprogrammer skal styrkes, og opfordrer Rådet og Kommissionen til gennem innovative projekter på en børnevenlig måde at fremme glæde ved europæisk kultur og europæiske sprog og på et tidligt tidspunkt at stimulere børnenes lyst til at lære; understreger samtidigt betydningen af medieopdragelse for med indførelsen af pædagogisk indhold at fremme en mere bevidst anvendelse af de forskellige medier;
70. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om i den fremtidige strategi at udarbejde en omfattende plan til forebyggelse af ungdomskriminalitet og mobning i skolen og anden

skadelig adfærd samt det særlige problem med ungdomsbander, navnlig under inddragelse af familier og skoler, de sociale tjenester, der yder familiestøtte, sports- og ungdomscentre samt de unge selv med fokus på at give dem muligheder og fremme deres aktive deltagelse i samfundet; henstiller, at medlemsstaterne udveksler god praksis med hinanden;

71. opfordrer til, at der etableres sikre, grundigt annoncerede, fortrolige og tilgængelige mekanismer, hvor børn, deres repræsentanter og andre kan anmelde vold mod børn, og påpeger, at alle børn, herunder dem på plejehjem og lukkede institutioner, skal være klar over disse klagemekanisters eksistens;
72. opfordrer medlemsstaterne til at indføre et informationssystem om domme for misbrug af børn for at sikre, at personer, der som følge af en dom for seksmisbrug bør betragtes som uegnede til at arbejde med børn, kan forhindres i at bestride visse poster, hvor man kommer i kontakt med børn, eventuelt i hele EU i overensstemmelse med Parlamentets holdning af 1. juni 2006 om forbud, der er en følge af dom for seksuelle lovovertrædelser begået mod børn¹; mener, at der bør indføres foranstaltninger for at undgå gentagne overtrædelser, eksempelvis hvor personer, der tidligere er dømt for seksuelle lovovertrædelser begået mod børn, rejser udenlands; glæder sig i den forbindelse over Rådets fremskridt inden for udveksling af informationer mellem medlemsstater om nationale straffedomme; ønsker, at Rådet hurtigt gennemfører en samkøring af medlemsstaternes strafferegistre ved hjælp af et europæisk netværk;
73. opfordrer til, at der gøres en indsats for at forhindre salg og indtagelse af narkotika og alkohol på uddannelsesinstitutioner og i nærheden af disse, samt til, at mindreårige bliver informeret om de farer, der er forbundet med indtagelse af disse;
74. opfordrer til, at medlemsstaterne finder frem til en fælles opfattelse af, hvad misbrug af børn er, da de, eksempelvis, har forskellig lovgivning, hvad den seksuelle lavalder angår;
75. anmoder om, at børn beskyttes effektivt mod seksuel udnyttelse, herunder ved at sexturisme, der omfatter børn, gøres strafbar i alle medlemsstater og omfattes af ekstraterritoriale straffelove; anmoder om, at enhver Unionsborger, der begår en forbrydelse i et tredjeland, behandles efter et enkelt sæt ekstraterritoriale straffelove, som skal finde anvendelse i hele EU i overensstemmelse med den valgfri protokol til FN-konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi;
76. anmoder om, at Europol får mandat til at samarbejde med politiet i medlemsstaterne samt i de stater, der berøres af denne form for turisme, for at gennemføre efterforskning med det formål at finde frem til de ansvarlige for disse forbrydelser, og foreslår, at der med dette for øje oprettes europæiske forbindelsesofficersposter; anmoder om, at der træffes passende foranstaltninger til rehabilitering og social integration af ofre for seksuel udnyttelse, der er blevet befriet fra deres udnyttelse; anmoder endvidere om mere omfattende information om børnesexturisme i medlemsstaterne;
77. opfordrer medlemsstaterne til at tilvejebringe et lovgrundlag, der kan gøre det muligt at straffe børnesexturister, og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at undersøge

---

¹ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 220.

mulighederne for at vedtage en fælles EU-strategi mod børnesexturisme samt undertegne og fremme adfærdskodekser i hotel- og turistbranchen som f.eks. ECPAT-kodeksen¹ af 21. april 2004 om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse i forbindelse med rejser og turisme;

78. understreger, at langt de fleste af de børn, der udsættes for menneskehandel med henblik på kommerciel seksuel udnyttelse såsom prostitution og fremstilling af børnepornografi samt med henblik på tvangsægteskaber, er teenagepiger, hvilket gør menneskehandel til et vigtigt kønsspørgsmål; understreger endvidere, at der selv i grupper, der forsøger at kontrollere og stoppe menneskehandel, fortsat findes traditionelle holdninger vedrørende forholdet mellem kønnene og traditionelle opfattelser af kvinders og børns rolle;
79. opfordrer medlemsstaterne til at betragte børn, der har været vidne til vold i hjemmet, som ofre for en forbrydelse;
80. opfordrer alle medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til at ratificere protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og strafforfølgning af handel med mennesker, særlig kvinder og børn, som supplerer FN-konventionen om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, vedtaget af FN i Palermo i 2000, og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte børn, der er ofre for menneskehandel, bl.a. ved at give ofrene midlertidig eller permanent opholdstilladelse i deres land;
81. anbefaler, at der i den kommende EU-strategi lægges særlig vægt på den lægelige, psykologiske og sociale hjælp til børn, som har været udsat for vanrøgt, misbrug, mishandling, udnyttelse og direkte og/eller indirekte vold, idet der tages hensyn til barnets tarv og kønsaspektet; minder om, at den indirekte volds konsekvenser for barnets velfærd og forebyggelsen af denne vold bør medtages i Kommissionens arbejde; understreger, at disse spørgsmål ofte hænger sammen med fattigdom og social udstødelse blandt familier, og at der er behov for nye sociale politikker, der lægger større vægt på solidaritet, hvis disse problemer skal løses;
82. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvilken rolle efterspørgslen spiller for såvel kommerciel seksuel udnyttelse af børn som andre former for udnyttelse af børn; kræver derefter, at der træffes foranstaltninger for at hæmme denne efterspørgsel, bl.a. gennem kampanjer henvendt til offentligheden; anser menneskehandel med børn for en form for organiseret kriminalitet, hvorfor der kræves en fælles indsats fra medlemsstaternes side for at bekæmpe kriminaliteten og sætte barnets ret til beskyttelse i centrum;
83. opfordrer alle medlemsstater til at anerkende, at der er en uforholdsmæssigt høj andel af piger blandt børn, der udnyttes seksuelt, og at en indsats mod seksuel udnyttelse af børn derfor skal indeholde et kønsperspektiv;
84. gør opmærksom på, at forholdet mellem de to køn tidligt i livet er en forudsætning for lighed mellem kønnene i livets senere faser;

---

¹ ECPAT, der står for "End Child Prostitution, Child Pornography and Trafficking in Children for Sexual Purposes", er et internationalt støttenetværk.

85. anmoder om, at der for mindreårige fastsættes alternativer til fængselsstraf, der står i et passende forhold til lovovertrædelsens grovhed, og at der i alle tilfælde sikres resocialiseringsforanstaltninger såsom ungdomssamfundstjeneste med henblik på deres efterfølgende genindslusning i samfundet og på arbejdsmarkedet under skyldig hensyntagen til nødvendigheden af at bevidstgøre børn om, at de har rettigheder, men også pligter, idet det bemærkes, at fængsling af mindreårige lovovertrædere kun bør finde sted som absolut sidste udvej og i en så kort periode som muligt; anmoder endvidere om uddannelsesforanstaltninger med henblik på at sikre de pågældendes sociale og erhvervmæssige reintegration; mener, at formålet med resocialiseringsforanstaltningerne bl.a. skal være at give de unge de nødvendige kundskaber og værktøjer til at håndtere den virkelighed, som de skal leve i, dvs. at gøre dem bevidste om deres ansvar for at respektere andre menneskers rettigheder og leve i overensstemmelse med de love og regler, som samfundet har opstillet; betragter det som en forudsætning for, at unge mennesker kan udvikle sig til ansvarsfulde individer, at de inddrages og får indflydelse på deres egen situation og de spørgsmål, som berører dem;
86. konstaterer, at den kriminelle lavalder i EU's medlemsstater i dag varierer, og anmoder Kommissionen om at foretage en undersøgelse af medlemsstaternes forskellige synspunkter angående den kriminelle lavalder, behandlingen af unge lovovertrædere og deres strategier til forebyggelse af ungdomskriminalitet
87. understreger nødvendigheden af at give ansatte i ungdomsretssystemet (dommere, advokater, personale i socialvæsenet og politibetjente) særlig uddannelse;
88. ønsker, at der inden for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol etableres en særlig afdeling for børns rettigheder;
89. opfordrer alle medlemsstater til at gennemføre helhjertede foranstaltninger, der forbyder alle former for udnyttelse af børn, herunder udnyttelse med henblik på prostitution eller andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde, slaveri eller slaveri- eller tvangsarbejds-lignende praksis, brug af børn i forbindelse med tiggeri, ulovlige handlinger, sport og andre relaterede aktiviteter, ulovlig adoption, tvangsægteskab eller andre former for udnyttelse;
90. anmoder om, at der tages fat på problemet med internationale bortførelser af mindreårige, der ofte er genstand for forældres konflikter i forbindelse med skilsmisse og separation, idet der tages størst muligt hensyn til barnets tarv;
91. understreger, at følgende er fastsat i artikel 3 i konventionen om barnets rettigheder er følgende fastsat: "I alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række"; ifølge konventionen fra 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser (Haag-konventionen), forstås der ved barnets tarv en hurtig tilbagevenden efter bortførelse; barnets tarv omfatter dog mere end en hurtig tilbagevenden, f.eks. sikre fysiske rammer, kærlige omgivelser, en støttende fleksibel opdragelse, forældrene skal være et passende forbillede for barnet, kontinuitet i opdragelse og omsorg samt ordentlige levevilkår; Haag-konventionen tager intet hensyn til disse kriterier; der ses således ikke på, hvem af forældrene der har bortført barnet, om denne har forældremyndigheden eller ej, hvor gammelt barnet er, hvor længe barnet

allerede har opholdt sig i det andet land, om det går i skole dér og har fået venner mv.; det kan konkluderes, at barnets rettigheder ofte ikke sikres på passende måde trods de "gode" hensigter i Haag-konventionen om den nye forordning (EF) nr. 2201/2003; opfordrer derfor Kommissionen til at træffe foranstaltninger til bedre at sikre barnets rettigheder også på dette område og henstiller, at der fremsættes forslag herom;

92. anmoder om, at der hurtigt træffes passende foranstaltninger for at eftersøge og finde forsvundne børn; glæder sig over den europæiske hotline for efterlyste børn og tilsvarende initiativer fra ngo'er og opfordrer Kommissionen til at fremme etableringen af et europæisk kontor, som børn og unge med problemer altid kan ringe til;
93. anmoder EU's institutioner og medlemsstater om at gennemføre De Forenede Nationers Generalforsamlings resolutioner A/RES/46/121, A/RES/47/134 og A/RES/49/179 om menneskerettigheder og ekstrem fattigdom, A/RES/47/196 om indførelse af en international dag for udryddelse af fattigdom og A/RES/50/107 om afholdelse af det internationale år for udryddelse af fattigdom og proklamering af det første FN-årti mod fattigdom samt følgende dokumenter fra De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råd: E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 og E/CN.4/1990/15 om menneskerettigheder og ekstrem fattigdom, E/CN.4/1996/25 om retten til udvikling og E/CN.4/SUB.2/RES/1996/25 om gennemførelse af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

Fattigdom/forskelsbehandling

94. minder om, at 19 % af alle børn i EU lever under fattigdomsgrænsen, og at det derfor er nødvendigt at træffe passende støtteforanstaltninger, der er afpasset efter børnenes behov, herunder foranstaltninger til støtte for deres familier, og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage ambitiøse og gennemførlige mål, der kan nedbringe og i sidste ende udrydde børnefattigdom;
95. går ind for, at der i medlemsstaterne etableres passende strukturer, som kan hjælpe børn og deres forældre med at tilpasse sig til ændrede familieforhold;
96. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger, der gør det muligt for børn at nyde deres barndom og deltage i aktiviteter for børn uden at blive udsat for social forskelsbehandling eller udstødelse;
97. opfordrer Kommissionen til at forsøge at integrere strategier med særligt sigte på bekæmpelse af børnefattigdom, ungdomsarbejdsløshed og social inddragelse af minoriteter i alle relevante udviklingsstrategier, herunder strategidokumenter om fattigdomsbekæmpelse og vejledende programmer;
98. anmoder de berørte institutioner om at give børnene mulighed for reelt at bidrage til fattigdomsbekæmpelsen; kræver ud fra et ønske om at effektivisere bekæmpelsen af børnefattigdom, at samtlige berørte parter, heriblandt de fattigste børn, skal deltage aktivt i udførelse, iværksættelse og evaluering af projekter, der har til formål at bekæmpe ekstrem fattigdom;
99. understreger, at bekæmpelse af kommerciel seksuel udnyttelse af børn, dvs. handel med børn i seksuelt øjemed, børnepornografi og børnesexturisme, skal gøres til en af de

vigtigste målsætninger i strategien både i og uden for EU, navnlig i lyset af målsætningerne i FN's millenniumudviklingsmål; påpeger, at fattigdom ofte er en af mange årsager til social udstødelse, diskriminering og børns udsathed; har imidlertid den opfattelse, at hovedårsagen til kommerciel seksuel udnyttelse af børn er efterspørgslen efter sex med børn og den organiserede kriminalitet, som er rede til at udnytte børns udsathed;

100. opfordrer til opmærksomhed omkring tilvejebringelse af psykologisk og social omsorg samt følelsesmæssig støtte til børn, der lever under vanskelige forhold såsom væbnede konflikter og krisesituationer, fordrevne børn eller børn, der lever i ekstrem fattigdom;
101. anmoder medlemsstaterne om at varetage deres forpligtelse til at hjælpe og beskytte alle børn mod risikoen for underernæring, sygdom eller vanrøgt uanset deres egen eller forældrenes sociale situation eller retlige status;
102. anmoder Kommissionen om at fremlægge et forslag til direktiv, der dækker alle former for forskelsbehandling i EF-traktatens artikel 13 og alle områder i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse¹;
103. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på alle former for forskelsbehandling, der vedrører børn, herunder forskelsbehandling af børn, der lider af indlæringsvanskeligheder (f.eks. ordblindhed, dyskalkuli eller dyspraxi) eller andre former for handicap;
104. glæder sig over, at der findes talrige ngo'er og frivillige, der arbejder på at fremme venskabet og solidariteten mellem de dårligst stillede børn og børn fra forskellige sociale lag for at bekæmpe nød og social udstødelse; anmoder EU's institutioner og medlemsstater om at sikre, at også de fattigste børn kan nyde godt af fællesskabsprojekter, og at disse organisationer gennem projekter under Den Europæiske Volontørtjeneste i højere grad får mulighed for at modtage unge volontører;
105. anmoder om, at navnlig romabørn omfattes af målrettede foranstaltninger, navnlig for at stoppe forskelsbehandling, segregation, social og undervisningsmæssig udstødelse samt den udnyttelse, de ofte er udsat for; anmoder også medlemsstaterne om at bestræbe sig på at fjerne overrepræsentationen af romabørn i institutioner for mentalt handicappede; ønsker desuden, at der ydes støtte til kampagner for skolegang, foranstaltninger, der kan kompensere for den ofte spredte skolegang, samt projekter til forebyggelse og støtte på sundhedsområdet, herunder vaccinationer;
106. mener, at EU bør gøre det til et mål, at der ikke skal forekomme hjemløse børn eller gadebørn i EU; anmoder om, at der træffes passende og målrettede foranstaltninger for at hjælpe hjemløse børn og gadebørn, eftersom de fleste er dybt traumatiserede, socialt udstødte, ikke modtager formel undervisning eller sundhedspleje og er særligt udsatte for at blive ofre for menneskehandel (herunder prostitution, organhandel og ulovlig adoption), narkotikamisbrug og kriminalitet eller tvinges ud i tiggeri;

---

¹ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

107. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at anerkende problemet med tusinder af gadebørn og børn, der er tvunget til at tigge, som et alvorligt socialt og menneskerettighedsrelateret anliggende, som er i strid med FN's konvention om barnets rettigheder, og opfordrer desuden medlemsstaterne til at indføre sanktioner mod dem, der bærer ansvaret for, at børn tvinges ud i nedværdigende tiggeri;
108. anmoder EU, medlemsstaterne og det organiserede civilsamfunds organisationer om at sørge for, at alle børn gives mulighed for at tilhøre en børnegruppe eller -forening for at møde andre børn og udveksle deres tanker med dem; anmoder derfor om, at der indføres støtteordninger tilbudt af voksne, der ønsker at gøre det muligt for børn at tilhøre og udtrykke sig i en gruppe; anmoder følgelig medlemsstaterne og de kompetente instanser om at støtte projekter, der giver børn mulighed for at udtrykke sig, som f.eks. kommunale børneråd eller børneparlamerter, idet det påses, at de mest udstødte børn deltager;
109. anmoder om, at man overvejer muligheden for at skabe et fællesskabsinstrument vedrørende adoption, udformet i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder og andre relevante internationale forskrifter, der skal forbedre kvaliteten med hensyn til informationstjenesterne, forberedelsen af internationale adoptioner, behandlingen af ansøgninger om international adoption og serviceydelse efter adoptionen, idet der bør tages højde for, at alle internationale konventioner om beskyttelse af børns rettigheder anerkender efterladte og forældreløse børns ret til at have en familie og blive beskyttet;
110. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre børns grundlæggende ret til en familie; opfordrer derfor medlemsstaterne til at finde effektive løsninger for at forebygge, at børn bliver forladt, og undgå, at efterladte eller forældreløse børn anbringes i institutioner; påpeger, at det, når der søges en ny løsning for et barn, som foreskrevet i FN's konvention om barnets rettigheder altid er barnet selv, der skal komme i første række;
111. mener, at adoption kan finde sted i barnets hjemland eller ved at finde en familie via international adoption i overensstemmelse med national lovgivning eller internationale konventioner, og at institutionsanbringelse kun bør benyttes som en midlertidig løsning; mener, at alternative løsninger til familieanbringelse såsom plejefamilier kan overvejes; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i samarbejde med Haag-konferencen, Europarådet og børneorganisationer at etablere en ramme, der kan sikre transparens og effektiv overvågning af disse børns fremtid, og til at samordne deres indsats for at forebygge handel med børn; opfordrer medlemsstaterne til i denne forbindelse at lægge særlig vægt på børn med særlige behov, f.eks. børn, der har behov for lægebehandling, og handicappede;
112. opfordrer medlemsstaterne til at tage initiativer for unge fra børnehjem eller institutioner, så ledsageforanstaltninger kan hjælpe dem med at udarbejde planer for deres erhvervsmæssige fremtid og blive integreret i samfundet;
113. understreger den sociale udstødelse, som mange mindreårige lovovertrædere oplever, og som i mange tilfælde gør deres gnidningsløse sociale reintegration umulig; opfordrer derfor medlemsstaterne til at udvikle ledsagestrategier for disse mindreårige eller unge udsatte for at hjælpe dem med at udarbejde planer for deres erhvervsmæssige fremtid og blive integreret i samfundet;

114. bemærker, at børn, der fungerer som plejere for forældre eller søskende med særlige behov, bør have ret til en specifik, målrettet støtte;
115. påpeger, at man i den fremtidige EU-strategi bør anerkende familiens vigtige rolle som den samfundsinstitution, der har det grundlæggende ansvar for barnets overlevelse, tryghed og udvikling; mener, at der bør tages fuldt hensyn til børns rettigheder i spørgsmål vedrørende forening af arbejds- og familieliv og arbejdstid med særlig hensyntagen til forholdene for handicappede mødre og mødre til handicappede børn samt i udformningen af politikker for offentlig og/eller privat støtte til børn og deres forældre med henblik på at sætte begge forældre i stand til at påtage sig og dele ansvaret for deres børns opdragelse og pasning; er af den opfattelse, at man bør anerkende det faktum, at et stigende antal mennesker nu lever i alternative familieformer, der ikke svarer til den traditionelle kernefamilie bestående af en mor, en far og deres biologiske børn;
116. opfordrer medlemsstaterne til at afskaffe alle begrænsninger af forældres ret til at have kontakt med deres børn som følge af nationale forskelle, navnlig i forbindelse med valget af at tale et andet sprog end det officielle sprog i et givent land; mener, at afskaffelse af begrænsninger for multinationale familier, i hvilke der er en konflikt mellem forældrene, bør medføre ubegrænset frihed til at tale på det sprog, barnet og forælderen vælger, med behørig hensyntagen til eventuelle domstolskrav om, at møderne skal være overvåget;
117. glæder sig over etableringen af en ombudsmand for børns rettigheder og opfordrer alle EU's medlemsstater til at lette etableringen af en sådan på nationalt og lokalt niveau;

Børnearbejde

118. understreger den afgørende betydning af at sikre, at børn, der i lovens forstand er gamle nok til at have et arbejde, lønnes efter princippet om lige løn for lige arbejde;
119. opfordrer Kommissionen til at sikre, at man i forbindelse med drøftelser i udvalg for menneskerettigheder og underudvalg, der er nedsat i forbindelse med handels- og samarbejdsaftaler, fokuserer på problemet vedrørende børnearbejde og beskyttelse af børn mod alle former for misbrug, udnyttelse og diskrimination;
120. understreger behovet for at sikre, at alle politikker af såvel intern som ekstern karakter og på både medlemsstats- og EU-plan, tager hensyn til målsætningen om afskaffelse af børnearbejde uanset i hvilken form; mener, at uddannelse på fuld tid er den bedste måde at løse problemet på for både piger og drenge, både med hensyn til at forebygge sådan udnyttelse, men også i forbindelse med at bryde cirklen af analfabetisme og fattigdom i fremtiden;
121. fordømmer på det kraftigste alle former for børnearbejde, slaveri og tvangsarbejde og andre former for arbejde, der skader børns helbred og sikkerhed; opfordrer Kommissionen og Rådet til at knytte EU's handel med og udviklingsstøtte til tredjelande tættere sammen med disse landes gennemførelse af ILO's konvention om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde;
122. påpeger, at produkter, der sælges i EU, kan være fremstillet ved hjælp af børnearbejde; opfordrer Kommissionen til at indføre en mekanisme, der gør det muligt for

børnearbejdere at søge erstatning over for virksomheder i EU ved de nationale domstole i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at gældende regler og principper overholdes i hele forsyningskæden, og navnlig til at udvikle mekanismer, der gør hovedvirksomheden erstatningspligtig i Europa i sager om overtrædelse af FN's konventioner om børnearbejde i forsyningskæden; opfordrer med henblik herpå EU til at anvende proceduren under den generelle præferenceordning (GSP) som en af de metoder, hvorved man mere effektivt kan bekæmpe den udnyttelse af børnearbejdere, der foregår forskellige steder i verden, med særligt fokus på farligt arbejde, som mange børn tvinges til at udføre;

Børn af indvandrere, asylansøgere eller flygtninge

123. anmoder om, at der i barnets bedste interesse især fokuseres på flygtninge-, asylansøger- og indvandrerbørn samt børn, hvis forældre er asylansøgere, flygtninge eller ulovlige indvandrere, for at børnene kan nyde godt af deres rettigheder uafhængigt af deres forældres retlige status og ikke skal lide under de negative følger af en situation, som de ikke selv er ansvarlige for, samt at deres særlige behov tilgodeses;
124. anmoder om, at der især fokuseres på uledsagede børn i alle slags indvandringsanliggender, eftersom den organiserede kriminalitet udnytter alle muligheder for at føre et barn ind i et land for at kunne udnytte barnet; derfor må medlemsstaterne være årvågne og sikre, at der findes "child protection policies" i alle tænkelige situationer;
125. kræver adgang til uddannelse for indvandrerbørn samt etablering af programmer og ressourcer med et interkulturelt perspektiv med særlig opmærksomhed mod situationer, hvor børn er sårbare, og uledsagede børn;
126. minder om, at de internationale standarder for beskyttelse af børn også gælder for uledsagede børn, som ankommer til EU's område ved ulovlig indvandring; kræver, at alle lokale, regionale og nationale myndigheder samt EU- institutionerne samarbejder i størst muligt omfang for at beskytte disse uledsagede mindreårige; opfordrer Kommissionen til sammen med oprindelseslandene at indføre procedurer for internationalt bistandssamarbejde for at sikre en korrekt hjemsendelse af disse mindreårige til deres lande, ligesom der bør indføres mekanismer til beskyttelse af disse mindreårige, når de først er vendt hjem, både i deres biologiske familier og i form af ordninger eller institutioner, som skal beskytte dem effektivt;
127. ønsker, at der i forbindelse med vedtagelsen under den fælles beslutningsprocedure af de nye instrumenter, der skal ligge til grund for det fælles asylsystem, lægges særlig vægt på beskyttelse af børns rettigheder, og at der træffes særlige foranstaltninger for børn, der tager hensyn til deres sårbarhed, og som sikrer, at der især er tilstrækkelig adgang til asylsystemet for børn, vejledning omkring børnerelaterede procedurer, behørig hensyntagen til individuelle begrundelser for asyl til børn i asylsøgende familier og viderrammer for familiesammenføringer i asylprocessen;
128. henleder opmærksomheden på den særlige situation for indvandrerbørn, der er adskilte fra begge deres forældre eller deres tidligere juridiske eller normale primære forsørger, og opfordrer til at overveje behovet for en særlig EU-foranstaltning, der omfatter alle uledsagede mindreåriges ret til hjælp, behandler deres ret til adgang til EU samt befatter

sig med udnævnelse af værger og disses rolle, retten til at blive hørt, betingelser for modtagelse og foranstaltninger til opsporing af familie og andre langsigtede løsninger;

129. gør opmærksom på, at børn uden voksen ledsagelse og statsløse børn samt børn, der ikke er blevet registreret ved fødslen, er særlig udsatte, og opfordrer medlemsstaterne til at træffe særlige foranstaltninger baseret på, hvad der tjener det enkelte barn bedst, som det fastlægges navnlig af konventionen om barnets rettigheder og FN's Højkommissær for Flygtninge;
130. henleder opmærksomheden på betydningen af uddannelse, som bør være ikke-diskriminerende og uden anvendelse af vold eller fysisk afstraffelse; opfordrer indtrængende Kommissionen til at stille de ressourcer til rådighed, der er nødvendige for at forhindre alle former for vold i flygtningesamfund, navnlig kønsbestemt vold og seksuel udnyttelse, ved at indføre uddannelses- og oplysningsprogrammer, der henvender sig til både mindreårige af begge køn, om kønsspørgsmål, menneskerettigheder, seksuel og reproduktiv sundhed, kønslig lemlæstelse af piger og hiv/aids;
131. understreger, at lovgivning og praksis med hensyn til gennemførelsen af europæiske asylinstrumenter ikke stemmer overens, og at der stadig er stor forskel på, hvordan børn med flygtningestatus behandles i de forskellige medlemsstater;
132. fremhæver, at 5 % af asylansøgerne er uledsagede mindreårige, hvilket tyder på, at der er behov for at udnævne veluddannede værger for uledsagede børn til varetagelse af disses interesser efter deres ankomst til værtslandet; kræver, at levevilkårene for børn på modtagelsescentre forbedres; er skuffet over, at der ikke tages hensyn til børnenes interesser i forbindelse med asylprocedurer;
133. bemærker, at mange af de risici, som flygtningebørn udsættes for, også gælder for børn, der er blevet fordrevet inden for grænserne af deres hjemland;
134. insisterer på, at børn kun bør sendes tilbage til deres oprindelsesland, hvis deres sikkerhed kan garanteres, og understreger behovet for opsporing af familie og familiesammenføring; understreger, at det ikke skal være lovligt at sende børn tilbage til deres oprindelsesland, hvis der er fare for, at de vil lide alvorlig skade, herunder i form af børnearbejde, seksuel udnyttelse, vold eller risiko for kønslig lemlæstelse af piger, social udstødelse eller indblanding i væbnede konflikter;
135. understreger behovet for at forbedre indsamlingen af data om børn, der ansøger om flygtningestatus eller opholder sig ulovligt på en anden medlemsstats territorium uden at ansøge om flygtningestatus, om resultatet af asylprocedurer og om sådanne børns fremtid, efter at deres asylansøgning er blevet godkendt eller afslået, med henblik på at sikre, at sådanne børn ikke forsvinder ud af systemet eller bliver ofre for en forbrydelse;
136. fremhæver de negative konsekvenser af udvandring og den prekære situation for børn, der efterlades alene i deres hjemland af forældre, som er udvandret; understreger behovet for at sikre omfattende pleje, integration og uddannelse af sådanne børn samt genforening af familien, hvis det er muligt;
137. opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for, at børn, der er født i EU, uanset forældrenes juridiske status kan opnå europæisk statsborgerskab;

138. minder om, at administrativ tilbageholdelse af indvandrerbørn kun må finde sted i undtagelsestilfælde; understreger, at børn ledsaget af deres familier i henhold til artikel 37, litra b), i FN's konvention om barnets rettigheder kun må tilbageholdes som en sidste udvej og for det kortest mulige tidsrum, samt hvis det anses for at tjene barnets tarv, og at uledsagede mindreårige ikke må tilbageholdes eller udvises;
139. påpeger, at indvandrerbørn har ret til uddannelse og til fornøjelser;

Børns ret til information og uddannelse

140. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde et effektivt system for at sikre, at børn i hjemmet og i skolen og i en grad, der svarer til deres alder og intellektuelle udvikling, får information om og mulighed for at udøve deres rettigheder;
141. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette adgangen for unge piger til information og uddannelse om reproduktiv sundhed og reproduktive sundhedstjenester;
142. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre kvaliteten af deres børnepasningsfaciliteter, herunder vedvarende erhvervsuddannelse samt uddannelse i børns rettigheder, gode arbejdsbetingelser og en anstændig betaling for dem, der professionelt tager sig af børn, da disse faciliteter og deres personale giver børnene et solidt fundament for deres fremtid, samtidig med at de også udgør en hjælp for forældrene, navnlig når der tænkes på arbejdsbyrden blandt forældre, der arbejder og er enlige - hvilket omvendt bidrager til mindske fattigdommen blandt kvinder og dermed også blandt børn;
143. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til samordnet at bestræbe sig på at hjælpe partnerstaterne med at realisere målet om gratis grunduddannelse for alle (millenniumudviklingsmål 2) og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skaffe de fornødne midler til finansieringen af Fast Track-initiativet om uddannelse for alle;
144. henleder opmærksomheden på nødvendigheden af at være særlig opmærksom på millenniumudviklingsmål 3 om ligestilling og uddannelse af piger, rekruttering og uddannelse af lokale kvindelige lærere, eliminering af den udprægede mandlige indflydelse på undervisningsplanerne, placeringen af skoler tættere på de lokalsamfund, de betjener, samt indretningen af ordentlige sanitære faciliteter; understreger, at skoler bør være sikre områder, hvor barnets rettigheder respekteres, og at der bør træffes kraftigt forebyggende foranstaltninger og gribes stærkt ind over for sexchikane og vold i og omkring skoler;
145. opfordrer medlemsstaterne til at fremme samlivsformer, hvor flere generationer lever sammen (f.eks. boliger for flere generationer), hvor børn kan vokse op sammen med ældre, og de ældre til gengæld kan nyde godt af et socialt netværk og samtidig gavne børnenes udvikling ved at dele ud af deres lærdom og viden;
146. understreger, at retten til uddannelse er en grundlæggende forudsætning for børnenes samfundsmæssige udvikling og skal være tilgængelig for alle børn på grundlag af deres individuelle evner samt uafhængig af deres etniske og samfundsmæssige oprindelse samt af deres familiestilling;

147. mener, at børn uanset deres status og/eller deres forældres status bør have adgang til uddannelse; understreger, hvor vigtigt det er at sikre indvandrere- og/eller flygtningebørn denne adgang;
148. understreger, at den fremtidige EU-strategi bør anerkende retten til uddannelse på grundlag af princippet om lige muligheder og ikke-forskelsbehandling;
149. opfordrer medlemsstaterne til at prioritere indføjelser af materiale om menneskerettigheder og de fælles værdier, der udgør selve grundlaget for demokratisk medborgerskab, i skolernes læseplaner;
150. anmoder om, at en af strategiens prioriteter bliver at vedtage et antal sammenhængende foranstaltninger, der skal sikre, at handicappede børns rettigheder tilgodeses, for at undgå al forskelsbehandling og fremme den uddannelsesmæssige, sociale og faglige integration hele livet igennem;
151. anbefaler desuden Kommissionen og medlemsstaterne at undersøge handicappede elevers særlige behov og gennemførelsen af et undervisningsprogram, der er tilpasset disse særlige behov, med henblik på at fremme deres integrering i samfundet.
152. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til navnlig at fokusere på integreret uddannelse af børn med handicap for dermed at sikre, at de på en gnidningsløs måde integreres i samfundet, mens de stadig går i skole, og for at højne sunde børns tolerance over for handicap og sociale forskelle;
153. anmoder om en mere målrettet tilgang til spørgsmål vedrørende forskelsbehandling, social mangfoldighed, undervisning i tolerance i skolen, undervisning i sund levevis, ernæringsrigtig kost, forebyggelse af misbrug af alkohol, narkotika, medicin og psykotrope produkter og andre rusgifte samt passende undervisning i seksuel sundhed;
154. bemærker, at tidlig pasning af børn i kollektive institutioner (f.eks. vuggestuer og skoler) er en af de bedste måder at løse problemet vedrørende forening af arbejds- og familieliv på, ligesom det er en metode til at sikre barnets adgang til socialisering og lige muligheder på et tidligt trin i dets udvikling;
155. påpeger, at forbud mod, at piger deltager i skoleundervisning og idræt, herunder svømning, ud fra kulturelle hensyn, ikke kan retfærdiggøres af nogen kultur eller religion og ikke må tolereres;
156. opfordrer alle medlemsstater til at give alle børn gratis eller økonomisk overkommelig adgang til lege- og sportsfaciliteter, der passer til deres alder;

Sundhed

157. understreger den foruroligende omstændighed, at fedme, særligt blandt børn, er tiltagende i Europa, og at beregninger viser, at flere end 21 mio. børn i EU er overvægtige, og at dette tal stiger med 400 000 årligt; opfordrer Kommissionen til at komme med forslag til regulering af aggressiv og vildledende reklame og til at forbedre bestemmelserne om

næringsdeklarationer for forarbejdede fødevarer for at imødegå det voksende problem med fedme;

158. opfordrer medlemsstaterne og deres relevante myndigheder til at gøre deres yderste for at sikre, at børn lever i et sundt fysisk miljø, set i lyset af den negative effekt, som forurening og dårlige levevilkår har på børn og unge; opfordrer endvidere til, at der lægges ordentlig passende på forholdene i børns læringsmiljø, samt at der indføres passende normer;
159. minder om børns ret til sundhed og navnlig teenageres ret til seksuel og reproduktiv sundhed, og understreger, at beskyttelsen af mødrenes sundhed skal være en integreret del af den fremtidige EU-strategi for børns rettigheder, der skal fremme hensigtsmæssige leve- og arbejdsforhold for gravide og ammende kvinder og insistere på overholdelse af den eksisterende lovgivning om beskyttelse af kvindelige arbejdstageres rettigheder samt en lige og universel adgang for alle kvinder til præ- og postnatal offentlig sundhedspleje af høj kvalitet med henblik på at reducere moder- og børnedødeligheden og begrænse overførslen af sygdomme fra mor til barn; understreger den store betydning, som barselsorlov har for barnets udvikling, navnlig på grund af barnets tætte tilknytning til moderen ikke blot i de første måneder efter fødslen, men også i dets første leveår;
160. glæder sig over, at Kommissionen anerkender, at børn fra barnsben til voksenliv har meget forskellige behov på forskellige udviklingsstadier i deres liv; minder om børns ret til den højst opnåelige sundhedstilstand og især unges ret til seksuel og reproduktiv sundhed og familieplanlægningsundervisning og -tjenester, og at det derfor skal være en integreret del af en fremtidig EU-strategi for børns rettigheder;
161. bemærker, at børns rettigheder, som de er fastsat i FN's konvention om barnets rettigheder, henviser til alle mennesker under 18 år, og at der skal tages hensyn til særlige behov med hensyn til teenageres seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder;
162. understreger betydningen af, at der fremmes politikker om seksuel og reproduktiv sundhed for at begrænse og om muligt forebygge seksuelt overførte sygdomme (herunder hiv/aids), uønskede graviditeter og illegale og usikre aborter for unge kvinder og undgå unge menneskers manglende forståelse for deres reproduktive sundhedsbehov;
163. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage skridt til at beskytte børn, hvis forældre lider af hiv/aids, og fremhæver behovet for at opfylde millenniumudviklingsmål 5 (bedre modersundhed), 4 (nedbringelse af børnedødeligheden) og 6 (bekæmpelse af hiv/aids, malaria og andre sygdomme); opfordrer desuden til investeringer i forskning og udvikling af pædiatriske anti-retrovirale formuleringer, i levering af sengenet mod malaria og i fremme af immunisering gennem GAVI-alliancen (tidligere kendt som den globale alliance for vaccination og immunisering).
164. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for seksualundervisning samt information og rådgivning for at øge bevidstheden om og respekten for egen og andres seksualitet og forebygge uønskede graviditeter og spredning af hiv/aids samt andre seksuelt overførte sygdomme og til at lette adgangen til og information om forskellige svangerskabsforebyggende midler;

165. opfordrer alle medlemsstater til at sikre, at alle børn og unge i og uden for skolesystemet får stillet skræddersyede og omfattende videnskabelige oplysninger til rådighed om seksuel og reproduktiv sundhed, så de kan foretage oplyste valg angående spørgsmål, der har med deres personlige velvære at gøre, herunder beskyttelse mod seksuelt overførte sygdomme og hiv/aids;
166. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til både i og uden for EU at fremme lige adgang for piger og drenge til sundhedspleje med særlig vægt på dårligt stillede børn, navnlig børn tilhørende etniske eller sociale minoriteter;
167. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at bekæmpe alkoholskader hos kvinder og børn ved at:
- a) informere kvinder bedre om føtalt alkoholsyndrom;
  - b) stille passende sundhedsservice og -rådgivning til rådighed for kvinder med alkoholproblemer under og efter graviditeten samt for kvinder og børn i familier med alkohol- og stofmisbrugsproblemer
  - c) indføre en strammere regulering af alkoholindustriens reklamer for alkoholholdige drikke og sponsoring af sportsbegivenheder i form af forbud mod reklamer mellem kl. 6.00 og 21.00 og ved at forbyde alkoholreklamer med børneindhold (computerspil, tegneserier) for ikke at give børnene et positivt billede af alkohol og
  - d) forbyde alkoholholdige drikkevarer, der i deres udformning er svære at skelne fra slik eller legetøj, fordi børn ikke kan skelne mellem alkoholiske og ikke-alkoholiske drikkevarer;
168. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at der skabes forudsætninger for, at alle børn har adgang til alle former for sundhedspleje på alle niveauer, om nødvendigt ved at træffe positive foranstaltninger, der gør det muligt for udsatte grupper at få adgang til læge- eller hospitalsbehandling, som de ellers ikke ville kunne opnå;
169. minder om, at Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer¹, fastsætter gravide og ammende kvinders rettigheder på arbejdsmarkedet, herunder kravet om, at arbejdsgiverne skal træffe alle hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at hverken kvinderne eller de ufødte børn udsættes for sundhedsrisici på arbejdspladsen;
170. opfordrer til forskning i vurdering af miljømæssige virkninger på hormonsystemet, det neurologiske system, det psykologiske system og immunsystemet, indførelse af afprøvning af børnevenlighed i forbindelse med al transportplanlægning og fysisk planlægning samt positiv mærkning, som viser, at importeret legetøj ikke er fremstillet ved børnearbejde;

Fødselsregistrering

---

¹ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

171. erkender, at ethvert barn har ret til at blive registreret ved fødslen som en retlig anerkendelse af dets eksistens og dets ret til at få tildelt et statsborgerskab og en identitet, uanset køn eller etnisk oprindelse eller forældrenes nationalitet eller status som flygtninge, immigranter eller asylansøgere;
172. anerkender, at en fødselsattest bidrager til at beskytte barnet mod krænkelse af dets rettigheder på grundlag af tvivl omkring dets alder eller identitet; mener, at pålidelige fødselsregistreringssystemer hindrer handel med børn og deres organer, dæmper op for ulovlig adoption og forhindrer, at børns alder overdrives med henblik på tidligt ægteskab, militærets rekruttering af mindreårige, seksuel udnyttelse af børn, børnearbejde¹ og domstolens behandling af mindreårige som voksne;
173. fremhæver, at ikke-registrerede børns "usynlighed" gør disse børn mere sårbare og øger risikoen for, at deres rettigheder krænkes, uden at det bemærkes;
174. beklager, at der i nogle lande udøves forskelsbehandling på grund af køn ved registrering af fødsler og anvendes love og praksisser, der er i strid med FN's konvention om afskaffelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder, og som fører til afslag på registrering for enlige mødre, afvisning af moderens nationalitet og forskelsbehandling i forbindelse med registrering af piger uden skoleuddannelse, når adgang til registrering er baseret på uddannelsessystemet;
175. opfordrer Kommissionen samt børnerettigheds- og humanitære bistandsorganisationer til i fællesskab at søge at øge bevidstheden om behovet for fødselsregistrering i tredjelande; bemærker, at det, hvis der ikke foreligger en fødselsattest, vil kunne forhindre barnet i at få anerkendt arverettigheder og få adgang til uddannelse, sundhedstjenester og materiel bistand fra staten; opfordrer til fremme af foranstaltninger, der skal sikre universel adgang til sådanne tjenester, indtil den officielle registrering har fundet sted;
176. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til på nationalt plan og helt ned til landsbyplan at etablere permanente registreringssystemer, der er gratis for hele befolkningen, herunder de borgere, der er bosat i afsides beliggende områder, ved, hvor det er hensigtsmæssigt, at oprette bl.a. mobile registreringsenheder, tilbyde relevant undervisning af civile registratorer og tildele tilstrækkelige midler til at finansiere af disse initiativer;
177. opfordrer Fællesskabets institutioner og medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at sikre en effektiv samordning af politikker til fremme af fødselsregistrering, især med inddragelse af FN og tilknyttede agenturer, med det formål at nå til enighed om en fælles dagsorden, der kan fremme en effektiv indsats på verdensplan;

Børn i væbnede konflikter

178. understreger det presserende behov for at gennemføre EU's retningslinjer om børn i væbnede konflikter;
179. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol i deres nationale lovgivning og til at undersøge, retsforfølge

---

¹ Som defineret i artikel 32, stk. 1, i FN's konvention om barnets rettigheder.

og straffe alle, der uretmæssigt har rekrutteret børn i væbnede styrker eller grupper eller brugt dem til at deltage aktivt i konflikter for at sikre, at der gøres enhver mulig indsats for at sætte en stopper for straffriheden med hensyn til sådanne kriminelle handlinger;

180. glæder sig over de forpligtelser, der blev indgået i Paris i 2007 med henblik på at beskytte børn mod at blive ulovligt rekrutteret eller brugt af væbnede styrker eller grupper, som er en opdatering af de principper, der vedtoges i Cape Town i 1997, og opfordrer indtrængende alle stater til at vedtage disse forpligtelser;
181. mener, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at sikre, at børn, der har fået frataget deres frihed, bliver behandlet i overensstemmelse med humanitær folkeret og de internationale regler om menneskerettigheder under hensyntagen til deres særlige status som børn, og for at forbyde, at børn sættes i fængsel sammen med voksne, bortset fra hvis der er tale om forældre med små børn; understreger i denne henseende behovet for at fremme uddannelsesprogrammer med henblik på at øge bevidstheden om dette spørgsmål hos ansatte og personale i retsvæsenet og politiet i lande, hvor man har konstateret anvendelse af drenge eller piger som børnesoldater;
182. understreger, at det er nødvendigt at behandle børn i overensstemmelse med ungdomsretsplejen og finde alternativer til retsprocedurer; opfordrer til, at der anvendes i ungdomssager specialiserede offentlige anklagere og advokater, der beskæftiger sig med sociallovgivning, til at bistå børn i retten; kræver, at der nedsættes sandheds- og forsoningskommissioner;
183. kræver, at tidligere børnesoldater og andre børn, der har været berørte af væbnede konflikter, reintegreres og rehabiliteres socialt, fysisk og psykisk, at disse børn genforenes med deres familier eller, hvis dette ikke er muligt, tilbydes alternativ omsorg, at børnene tilbydes særlig undervisning for at komme op på et passende niveau, og at der sørges for oplysning om hiv/aids; understreger behovet for at afhjælpe manglerne i reintegrationen af pigesoldater, der undertiden er socialt udstødte og marginaliserede, ved at stille særlige ressourcer til rådighed til etableringen af programmer for uddannelse, seksuel sundhed, psykologisk bistand og familiemægling;
184. understreger behovet for, at medlemsstaterne træffer fælles diplomatiske foranstaltninger, når det rapporteres, at børn rekrutteres til militære enheder eller væbnede grupper;
185. bemærker, at katastrofehjælpen til børn i konfliktramte svage stater sjældent rækker til at sikre tilstrækkelig uddannelse, og opfordrer Kommissionen til at støtte uddannelsesaktiviteter, herunder gennemførelsen af de mindstestandarder, som agenturnetværket for uddannelse i katastrofeområder har fastsat, både i katastrofesituationer og i overgangsfasen fra krise til udvikling;
186. understreger, at udeblivelsen af en endelig afslutning på fastkørte konflikter skaber en situation, hvor retsstatsprincippet ikke respekteres, og hvor der begås menneskerettighedskrænkelser i de pågældende områder, og at dette udgør en væsentlig hindring, når det gælder om at sikre og respektere alle barnets rettigheder; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger med henblik på at opfylde børns og deres familiers særlige behov i områder med fastlåste konflikter;

Børn og demokrati

187. understreger børns ret til at vokse op i et frit og åbent samfund, hvor menneskerettigheder og ytringsfrihed respekteres, og der ikke længere afsiges dødsdomme, navnlig over mindreårige;
188. understreger, at børns stilling i stater uden demokrati er meget usikker, og opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på denne gruppes forhold;
189. opfordrer Kommissionen til at behandle spørgsmålet om, hvorledes den politiske bevidsthed kan højnes hos børn og unge mennesker i tredjelande, hvor demokratiet er begrænset, således at disse unge mennesker kan udvikle sig til politisk bevidste borgere;
190. opfordrer Kommissionen til at understrege betydningen af, at unge mennesker kan give udtryk for deres holdninger på frivillig basis gennem (politiske) ungdomsorganisationer;

o
o o

191. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne og det europæiske netværk af nationale observatorier for barndom (ChildONEurope), Europarådet, FN's Komité for Barnets Rettigheder, UNICEF, Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), FN's Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) og Verdenssundhedsorganisationen (WHO).